

Καὶ οἱ ἀμφίβολοι :

— Ὑπάρχουν ἐλαττώματα πρὸς τὰ ὁποῖα εἶμαι ἐπεικῆς ἢ ἀμείλιτος κατὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς περιστάσεις.

Βῶλος

Π. Δ.

— Δὲν ἔχω ὠρισμένην γνώμην ὑπάρχουν ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα κάποτε συγχωρῶ μὲ ὄλην μου τὴν καρδίαν, ὅπως ὑπάρχουν καὶ προτερήματα τὰ ὁποῖα πάλιν κάποτε μοῦ φαίνονται ἀσυγχώρητα.

Ἀλεξάνδρεια

Ἐξ Ἀναγνώστης

Καὶ τώρα τὴν ταπεινὴν μου γνώμην διὰ νὰ

τὴν κρίνουν ἄλλοι ὅπως ἄλλων ἔκρινα ἐγὼ—
χάριν ἰσότητος :

« Εἶμαι ἐπεικῆς πρὸς ὅλα τὰ ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἔχουν αἱ εὐμορφοὶ γυναῖκες καὶ οἱ ἔξυμνοι ἄνδρες. »

Αἱ κακαὶ γλώσσαι εἰμποροῦν νὰ κρίνουν ὅπως θέλουν τὴν γνώμην μου, καὶ εἶνε ἕκαστος ἐλευθερὸς ἀκριβῶς ἐκ ταύτης ὁρμώμενος νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπιείκειάν του εἰς ἐμέ — ἀλλ' εἰς τὸν ἑαυτὸν του ποτέ !

ΑΝΑΝΔΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐνθαρρύνετε τὰ πτωχὰ παιδιά. Ὁ Jules Legrand, ὁ πρό τινας ἀποθανόντων γνωστός παρισινὸς ἔμπορος, διηγείτο πάντοτε εὐχαρίστως καὶ μετὰ συγχίνεως τὸ ἐπόμενον ἐπεισόδιον τοῦ ἐμπορικοῦ βίου του: « Κατὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τοῦ ἔτους 1857 κατὰ τὴν ὁποίαν πολλῶν τραπέζων ἡ πίστις ἐλονήθη, ἤκουες καθ' ἡμέραν καὶ νέαν ἀπροσδόκητον χρεωκοσίαν. Καὶ ὁ ἐμπορικὸς μας οἶκος, ἀποτελούμενος ἀπὸ ἐμέ καὶ ἀπὸ δύο μέλη νεώτερα, διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Διὰ νὰ πληρώσωμεν τὰ συλλαγήματα, τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἦσαν ληξιπρόθεσμα, ἐχρειάζετο τὸ στερογγύλον ποσὸν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων εἰς μετρητὰ οὔτε περισσώτερον οὔτε ὀλιγώτερον! Καὶ τὸ ταμεῖόν μας περιεῖχε ἑκατοντάδας χιλιάδων φράγκων, ἀλλὰ... εἰς γραμμάτια, τὰ ὁποῖα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν δὲν εἶχαν καμμίαν ἀξίαν. Ἐτρέξα δεξιά καὶ ἀριστερὰ πρὸς εὑρεσιν χρημάτων. Οἱ φίλοι τοὺς ὁποίους εἶχαμεν βοήθησιν ἄλλοτε εἰς δυσκόλους περιστάσεις ἢ εὐρίσκοντο εἰς παραμοίαν μὲ ἡμᾶς θέσιν ἢ ἐξήτουν ἀνταλλάγματα ἀσφαλῆ, καὶ ἡμεῖς ἄλλην ἀσφάλειαν δὲν εἶχαμεν νὰ δώσωμεν παρὰ τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας. Δύο ἡμέρας ἔτρεχα ἄνω κάτω. Ἐπὶ τέλους ἐπέστρεψα ἀηλιπισμένως καὶ ἔκλεισα τὴν θύραν τοῦ γραφείου μου περιμένων ν' ἀκούσω τὰς τρομερὰς λέξεις: « Τὰ συναλλάγματά σας διεμαρτυρήθησαν. » Αἰφνης ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ εἰσέρχεται χωρὶς νὰ κτυπήσῃ ἄνθρωπος μεσόκοπος, ἄγνωστος ἐντελὸς εἰς ἐμέ. Ἡ ἀγαθὴ καὶ εἰλικρινὴς φυσιογνωμία του μὲ ἔπεισεν εὐθὺς ὅτι δὲν ἐμελλον ν' ἀκούσω ἐπικειμένην καταστροφήν. — Κύριε Λεγκράν, μοῦ εἶπεν ἀφ' οὗ ἐκάθισε πλησίον μου, ἔμαθι ὅτι ἔχετε

ἀνάγκην χρημάτων. Τόσῃ ἐμπιστοσύνην μοῦ εἶχεν ἐμπνευσῆ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὥστε δὲν εἰδίτασα νὰ ἐξομολογήθω εἰς αὐτὸν τὴν δεινὴν θέσιν μας. — Ὑπογράψατε γραμμάτιον διὰ 500 χιλιάδων φράγκων μὲ προθεσίαν ἐνὸς ἔτους καὶ ἀτόκως, καὶ λάβετε αὐτὴν τὴν ἐπιταγὴν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὑπέγραψεν ἐπιταγὴν διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπὶ τραπέζης πίστεως ἀκροδάντου, καὶ μοῦ τὴν ἐνεχείρισεν. Ἐν ᾧ δὲ ἐγὼ ἀπορῶν καὶ ἄφωνος ἔδίδα εἰς αὐτὸν τὸ γραμμάτιον, αὐτὸς ἐξηκολούθησε: — Σεῖς βέβαια δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μ' ἐνθυμῆσθε, σὰς εὐθυμοῦμαι ὅμως πολὺ καλὰ ἐγὼ. Ὅταν ἦσθε μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σχολείου τοῦ Μεζιέρ ἐγὼ ἤμην παιδίον μικρὸν, μόνην προστασίαν ἔχον εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀδύνατον, τὴν πτωχὴν μητέρα μου. Τὰ φορέματά μου ἦσαν τριμμένα, ἀλλὰ καθαρὰ μόνυτε. Ὅταν ἦλθεν ἡ σειρά νὰ ἐξετασθοῦν οἱ μαθηταὶ τῆς τάξεώς μου τὰς ἐρωτήσεις ἀπευθύνετε εἰς. Ἐστοχαζόμεν ὅτι θὰ ἐγκωμιάσετε καὶ θὰ χαϊδεύετε τὰ παιδιά τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ τῶν πλουσίων καὶ ὅτι οὔτε θὰ κυττάζετε καὶ ἐμὲ τὸ πτωχόν. Ἄλλὰ ὄχι. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις, ἐνθυμοῦμαι, ἔτρεμα ἀπὸ ἐντροπῆς, ἐμπερθεύθη καὶ ἔκαμα μερικά λάθη. Ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν αἱ ἐξετάσεις ἤλθετε κατ' εὐθείαν πρὸς ἐμέ μόνον. Μοῦ ἐχαϊδεύετε τὴν κεφαλὴν μὲ πατρικὴν τρυφερότητα καὶ μοῦ εἶπετε ὅτι ἀπήντησα ἐξαιρετὰ εἰς τὰς ἐρωτήσεις, καὶ ὅτι εἰάν ἐπιμεληθῶ περισσώτερον θ' ἀπαντήσω ἄλλοτε ἀκόμη καλλίτερα. Μοῦ εἶπετε ὅτι ὁ δρόμος τῆς προόδου καὶ τῆς τιμῆς εἶνε ἐξ ἴσου εἰς ὅλους ἀνοικτός, καὶ ὅτι, ἂν ἔχω ἀπόφασιν στερεάν, θὰ φθάσω βέβαια εἰς τὸν σκοπόν. Αὐτὰ τὰ παρηγορητικὰ καὶ προτροπικὰ σα; λόγια μὲ ἐνεθάρρυναν κατὰ τὰς προσπάθειαις καὶ τὰς δοκιμασίας μου καὶ ὄλην τὴν καρτερίαν ἢ ὁποῖα ἐχρειάζετο διὰ ν' ἀναδειχθῶ νικητῆς ὀφείλω μόνον εἰς αὐτὴν σας τὴν ἐνθάρρυνσιν. Ὅσάκις ἢ ἐπιτυχία στέφῃ τὰς προσπάθειαις μου ἀδύνατον νὰ μὴ σὰς ἐνθυμῆθῶ καὶ νὰ μὴ εὐλογήσω τ' ὄνομά σας. Τώρα ἔγινε, πλούσιος καὶ ἐπιτρέψατε εἰς ἐμέ τὴν ἐλαχίστην ταύτην ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὸν πολυτιμώτατον ψυχικὸν πλοῦτον τὸν ὅποιον ἐχορηγήσατε ἄλλοτε εἰς τὸ πτωχὸν παιδίον... Ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε καὶ τὴν ἰδικὴν μου καὶ τοῦ ἀνεκτιμήτου ἐκείνου ἀνδρός τὴν συγκίνησιν. Δὲν περιγράφεται. Καὶ ποῦ νομίζετε ὅτι εὐρέθη τὸ γραμμάτιον κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας; ἀδύνατον νὰ μαντεύσεται! Τὸ γραμμάτιον, ἔλεγε περαίνων τὴν διήγησίν μου! Ὁ Legrand, ἐδωρήθη εἰς τὴν ὀρφανὴν ἑγγονήν μου! « Ὡ! καρδίαι ταυῦται φέρουν τὴν γῆν πλησιέστερον τῷ οὐρανοῦ! »

Ὁ Παύλοστον καὶ αἱ περθεραὶ. Κατ' αὐτὰς ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων παρεδέχθη εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν, διὰ ψήφων 222 κατὰ 155, τὸ νομοσχέδιον δι'

οὐ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν χρεῦσαντα ὁ γάμος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἀποθανούσης συζύγου του. Ὅτε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον ὀλίγους ἡρίθμους τοὺς ὑπερμάχους καὶ ἀπερριφθὴ μάλιστα ἐπανειλημμένως πρὶν γεινῆ δεκτὸν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν. Ἐκ τῶν ἀγορευσάντων τότε κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἦτο καὶ ὁ περιφανὴς Πάλμερστον ὅστις ἐπέρανε τὴν ἀγόρευσιν μετὰ τοῦ ἰδιόζυγτος εἰς τοὺς Ἀγγλους *humour* ὡς ἐξῆς: «Εἶπα διὰ μακρῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τάσσομαι κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἄλλ' ὡς εἰλικρινὴς πολέμιος ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὑπάρχει ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχειρήμα ἰσχυρότατον, τὸ ὁποῖον ἀπορῶ πῶς διέφυγε τὴν ἀξυμμετρίαν εὐφροσύνης ὑμνητῶν, δηλαδὴ ὅτι ὁ νυμφευόμενος τὴν ἀδελφὴν τῆς ἀποθανούσης συζύγου, καὶ ὅχι ξένην, ἀποφεύγει δοκιμασίαν κατὰ τὴν ὁποίαν δειλιάζει καὶ ὁ καρτερικώτατος, διότι ἔχει μίαν μόνον, καὶ ὅχι δύο πενθεράς.» Καὶ ἡ Βουλὴ σύμπασα, ὁμόφρονες καὶ μὴ, ἐξεκαρδίσθησαν γελῶντες διὰ τὸ ἀπροσδόκητον ἐπιχειρήμα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων κατὰ τὸ ἔτος 1890 θὰ συνέλθῃ ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σερ Ἐρρίκου Rawlinson καὶ τὴν τακτικὴν προεδρίαν τοῦ σερ Grant-Duff. Ἡ διάρκεια αὐτοῦ ὀρίσθη ἐννέα ἡμερῶν 1—10 Σεπτεμβρίου (ν.), ἐγένοντο δὲ 300 δηλώσεις ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν προσκληθέντων.

Θεατρικά. Ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ τοῦ Κωμικοῦ Μελοδράματος παρεστάθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ὁ Δάντης, νέον μελοδράμα τοῦ Βενιαμίν Γ'οδάρ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος τοῦτου ἔχει ἐν συνόψει ὡς ἐξῆς: Ὁ Δάντης συνδιαλλάξας ἐν Φλωρεντίᾳ τὰς διαμαχομένας πατρίδας τοῦ Γουέλφων καὶ Γίβελλινων καὶ ἐκλεχθεὶς ὑπ' αὐτῶν γομφαλονιέρως (ἦτο κυβερνήτης τῆς πολιτείας) μαυθάνει ὅτι ἡ «εἰς τὴν ἡγάπα, ἡ Βεατρίκη, ἀρραβωνίζεται τὸν Συμεῶνα δὲ Βάρδη. Οὗτος δὲ πάλιν μαυθάνει τοὺς ἔρωτας τοῦ Δάντου καὶ τῆς μηστῆς του καὶ ἐμπλεως ὀργῆς ἐξυφαίνει συνωμοσίαν καὶ ἀναγκάζει τὴν Βεατρίκην νὰ καταφύγῃ εἰς μοναστήριον ὅπως σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ Δάντου ὅστις ἐκπατρίζεται, ἐπιτυχοῦσης τῆς συνωμοσίας. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ὁ Συμεὼν μετανοήσας μετακαλεῖ τὸν Δάντην ὅπως τὸν νυμφέσῃ μετὰ τῆς Βεατρίκης· αὕτη ὁμως καταβληθεῖσα ἐκ τῶν ἐπαλλήλων δοκιμασιῶν θνήσκει, ἐκφωνοῦσα τὸ ὄνομα τοῦ ἔραστοῦ τῆς, ὅστις θ' ἀπαθανάτιση αὐτὴν ἐν τῇ *θείᾳ* *ἡρωιδίᾳ*.

— Τὸ πυρποληθὲν γερμανικὸν θέατρον τῆς Βουδαπέστης θ' ἀνοικοδομηθῆ διὰ μετοχικοῦ κεφαλαίου 500,000 φλωρινίων. Κατὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν θὰ γεινῆ ἐφ' ὅσον δύναται χρῆσις σιδηροῦ ὕλικου.

— Καὶ ἐν Ἀμστελοδάμῳ ἀνεγείρεται μέγα δημοτικὸν θέατρον διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς μετοχῶν ἀξίας ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

— Ἡ Ἀδελίνα Πάττν ἐπαῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν θριαμβευτικῆς περιόδου τῆς. Κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς εἰς τὴν ἐν Οὐαλλίᾳ ἰδιόκτητον ἔπαυλιν Graig-y-Nos ἐγένετο δεκτὴ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ καὶ προσεφωνήθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ κατεφορτώθη ὑπ' ἀνθέων. Ἀφίς δὲ στηθεῖσα ἔφερε τὴν ἐπιγραφήν: «Καλῶς ἦλθες πάλιν, βασιλισσα τοῦ ἄσματος!»

Νεκρολογία. Ἀπέθανεν ἐν Βενετίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 79 ἐτῶν ὁ Ἰωάννης Βελοῦδος, Ἕλλην τὸ γένος, ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίας ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἐν τῇ «Χρυσάλιδι» ἑλληνικῷ ἡμερολόγιῳ, ὅπερ ἐν

Βενετία ἐξεδίδεν, ὁ Βελοῦδος ἐδημοσίευσεν πολλὰς ἀξιολογητάς διατριβάς περὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἱστορίας τῶν μέσων χρόνων, ἐν δὲ τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ Βενετικοῦ ἰνστιτούτου ἐδημοσίευσεν ἐπίσης μελέτας τινὰς ἀρχαιολογικάς, ὧν αἱ πλεῖσται πραγματεύονται περὶ ἀρχαιοτήτων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ σπουδαιότατον δ' ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἱστορικὴ μονογραφία περὶ τῆς ἐν Βενετίᾳ ἑλληνικῆς κoinότητος.

— Ὑπεροδοηκοντούτης ἀπέθανεν ἐν Λονδίῳ ὁ μηχανικὸς James Nasmyth, ὁ ἐφευρέτης τῆς αἰτιοκινήτου σφύρας. Οὗτος προβεβηκῶς ἤδη τὴν ἡλικίαν ἤρχισεν ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἀστρονομίαν, ἐδημοσίευσεν δὲ σπουδαιότατῃ περὶ τῆς σεληνῆς μονογραφίαν.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Τὸ ἐν Νέξ Ἰερσέη τῆς Ἀμερικῆς πασίγνωστον ἐργαστήσιον ῥαπτικῶν μηχανῶν Singers ἐκάη. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς ἐν ἑκατομμύριον λιρῶν στερλινῶν, τρισχίλιοι δ' ἐργάται ἀπέμειναν ἄνευ ἐργασίας.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἐώρτασε τὴν 12 (24) Μαΐου τὴν ἐβδομηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων τῆς. Γεννηθεῖσα τὴν 12 (24) Μαΐου 1819 ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1837 ὡς διάδοχος τοῦ ἀτέκνου θεοῦ αὐτῆς Γουλιέλμου Δ'. Τὴν 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρ.) 1840 συνεζεύχθη τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον ἀδελφόν τοῦ νῦν ἡγεμονεύοντος δουκὸς τοῦ Σάξ Κοσβούργου Γότθα, διατελεῖ δ' ἐν χρεΐδι ἀπὸ τῆς 2 (14) Δεκεμβρίου 1861.

Ἰχθυοπώλις. Εἰκὼν Καρλίνοι παριστώτα Βενετὴν, κόρην ἐκφραστικωτάτην τὴν ὄψιν, ἣτις πωλεῖ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἰχθύς.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Φιλοφρονήματα: Νεαρὸς κομψευόμενος τῶν αἰθουσῶν: — Ἄ Κυρία μου, δὲν το λέγω γιὰ νὰ σας κομπλιμεντάρω, ἔχετε ἐξωτερικὸν πριγκιπίσσης· αὐτὸ τὸ στοματάκι σας, τὰ δοντάκια σας, τὸ χεράκι σας... ὅλα εἰνε με γ α λ ο π ρ ε π έ σ τ α τ α.

Ἐγγονοὶ καὶ μάμμη. Οἱ μικροὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γονέων τῶν ἐχάλασαν τὸν κόσμον· καὶ ἡ γραῖτα μάμμη ἀπολέσασα τὴν ὑπομονὴν λέγει πρὸς τὸν μεγαλιέτερον, τὸν ἐξαετῆ Νίκον: — Μὰ τὸ παρακάνετε σήμερα, παιδιά, καλλίτερα νὰ μὴ σὰς εἶχα ἐγγόνια ἀφοῦ εἴθε τόσο ἄτακτα. Καὶ ὁ Νίκος: — Ἄν δὲν μᾶς εἶχες ἐγγόνια πῶς θὰ ἦσουν γιὰγιά;

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅπως τὰ φυτὰ διὰ μετρίου ὕδατος τρέφονται, διὰ πολλοῦ δὲ σίπνονται, ὁμοίως ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τῶν συμμέτρων πόνων κρατύνεται, φθειρεται δὲ ὑπὸ τῆς ὑπερβαλοῦσης ὀδύνης.

*

Ἡ ἀνάπαυσις εἶνε ἄρτυμα τῶν κόπων.

*

Ὑπάρχουσι περιστάσεις ἐν τῇ ζωῇ καθ' ἃς ἡ κατὰ τὸ φαινόμενον ἦττα εἶνε κρυπτὴ νίκη.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ τάπητες προσφυλάττονται ἀπὸ τὸν σκῶρον βντιζόμενοι, ἀφοῦ τιναχθῶσι καλῶς, διὰ δικλύσεως φανικοῦ ὀξέος, τὸσον ἄραιός, ὥστε νὰ μὴ φθαρῇ τὸ ὕφασμα. Ὁ φαρμακοποιὸς γνωρίζει νὰ κατασκευάσῃ ταύτην ὀταν ὠδηλώσετε τὴν χρῆσιν διὰ τὴν ὁποίαν τὴν προορίζετε.

Μικρὰ Οἰκοδόμημα.